

РЕШЕНИЕ

№ 27625

гр. София, 18.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 09.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **9955** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 197, ал. 2, във връзка с чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на Р. Ю. Л. /ROTEX EUROPE LTD/ - дружество учредено и съществуващо съгласно законодателството на Англия и У. под номер 04307924, със седалище и адрес на управление: А. Х., С. Р., Ч., Англия, SN1 3DR, представлявано от управляващия директор Д. Д. Х., подадена чрез адв. Е. Е. и адв. В. В., срещу Решение № ПО - 98/26.09.2024 г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 (ПНПОМ) ДОПК с изх. № С240022-023-0002633/10.09.2024 г. на публичен изпълнител към дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С..
Според жалбоподателя решението е незаконосъобразно, тъй като в него не се съдържат аргументи, доказващи необходимостта от направеното обезпечение. Твърди, че публичният изпълнител не е изложил мотиви, които да основават обезпечителната нужда предвид изискванията на чл. 195, ал. 2 ДОПК, като по този начин не е спазена формата на акта, съгласно чл. 196, ал. 1, т. 3 ДОПК. В този аспект оспорващият твърди, не било изяснено защо органът по приходите е преценил, че събирането на предполагаемите публични задължения ще бъде невъзможно или затруднено. Излага опровергаващи доводи и във връзка с възложената на жалбоподателя ревизия по ЗДДС. Счита, че не са налице основанията по чл. 102, ал. 3 ЗДДС за начисляване на данък по извършените доставки по чл. 17, ал. 2 ЗДДС.

Претендира отмяна на Решение № ПО - 98/26.09.2024 г. и на потвърденото с него ПНПОМ, ведно с присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът - директорът на ТД на НАП – С., чрез юрк. П., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав, като прецени оспорвания административен акт, взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

С Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22221024002309-039-001/28.08.2024 г. е направено предложение до публичния изпълнител да бъдат наложени мерки за предварително обезпечаване на задълженията на Р. Ю. Л., които ще бъдат установени в резултат на ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 22221024002309-020-001/13.05.2024 г. Посочен е очакваният размер на задължението – 1787474,00. в това число главница – 1617224,00 лв. и лихва в размер на 170250,00, изчислена към 27.08.2024 г. Искането е мотивирано с установяванията в хода на възложената на дружеството ревизия, че Р. Ю. Л. е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС на основание чл. 96, ал. 9 с.з. до 19.01.2022 г. Заявлението е подадено на 01.08.2023 г. За констатираното нарушение е издаден АУАН № F720333/09.08.2023 г. Посочено е, че през ревизирия период дружеството е извършвало доставки на стоки с място на изпълнение на територията на страната по смисъла на чл. 17, ал. 2 ЗДДС, за който дължи ДДС. Предвид неизпълнението на задължението си за регистрация публичният изпълнител е уведомен, че данъкът ще бъде определен по реда на чл. 102, ал. 3 ЗДДС. Посочено е, че ревизираното лице не притежава активи/имущество, вкл. българска банкова сметка. При предходната ревизия е използвана банковата сметка на „КПМГ България“ ООД, която е посочена за възстановяване на претендирия данъчен кредит. Представено е Споразумение от 05.12.2023 г. за съдействие във връзка с банковите преводи, сключено между Р. Ю. Л. и „КПМГ България“ ООД.

Въз основа на искането е издадено процесното ПНПОМ, с което констатирайки, че от страна на „КПМГ България“ ООД са изплатени суми на Р. Ю. Л. във връзка с горепосоченото Споразумение, публичният изпълнител е наложил запор върху вземане от трето задължено лице „К. България ООД за сумата от 1787474,00 лв.

На 10.09.2024 г. са изпратени запорни съобщения до „КПМГ България“ ООД и Р. Ю. Л.

На 19.09.2024 г. е получен отговор от „КПМГ България“ ООД с вх. № 240022-[ЕГН], с който дружеството признава вземане в размер на 555180,94 лв. Посочва, че няма претенции от други лица, няма наложени запори върху вземането.

Срещу ПНПОМ е подадена жалба по реда на чл. 197, ал. 1 ДОПК, доводите в която са идентични с тези, релевириани в настоящото производство.

Директорът на ТД на НАП - С. е разгледал жалбата и приложените към административната преписка доказателства, в резултат на което с Решение №ПО-98/26.09.2024 г. потвърдил ПНПОМ, намирайки го за законосъобразно издадено.

В решението са изложени са мотиви, че налагането на предварителни обезпечителни мерки представлява самостоятелно производство и се развива успоредно с образувано ревизионното производство. То е проявление на засилената грижа на закона към защитата на публичния интерес, предвид факта, че тези мерки се налагат във фазата на процеса, когато все още задължението не е ликвидно и изискуемо, но в същото

време е дадена законова възможност на органа по приходите при установяване на обстоятелства по чл. 121, ал. 1 ДОПК да предприеме мерки за предварително обезпечаване на вземанията, какъвто е и настоящият случай. Решаващият орган е приел, че налагането на предварителните обезпечителни мерки е необходимо, тъй като не са налице данни за налични и индивидуализирани активи на жалбоподателя, които да се използват за обезпечение на бъдещите задължения, а очакваният размер на задълженията е в големи размери. Изложени са допълващи мотиви досежно необходимостта от налагане на обезпечителните мерки. Посочено е още, че при приемане на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност по отношение размера на предполагаемото задължение. Изяснена е правната възможност за замяна на наложените обезпечителни мерки с друго равностойно обезпечение по реда на чл. 199 ДОПК, възможността дружеството да предложи пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, както и законовата възможност съгласно чл. 229 ДОПК за разрешаване на неотложни плащания. Законосъобразността на ПНПОМ е разгледана и в светлината на твърдението за несъществуване на вземането предмет на обезпечителната мярка. Прието е, че вземането е ликвидно, същото е определено като основание, определен е начинът на неговото възникване. Вземането произтича от Споразумението от 05.12.2023 г., според което Р. Ю. Л. използва банковата сметка на „КПМГ България“ ООД за получаване на ДДС суми, подлежащи на възстановяване от НАП. Отражено е полученото писмо от изпълнителя, в което се посочва, че постъпилите и неизплатени по сметката средства, предназначени за Р. Ю. Л. са в размер на 555 180,94 лв., поради което е прието, че се признава вземането в този размер. Не са разгледани възраженията, касаещи извършваната ревизия.

В обобщение е оставена без уважение жалбата срещу ПНПОМ.

При тази фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК, от лице, имащо интерес от обжалване и при изчерпан административен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК, а именно директорът на ТД на НАП - С.. Идентичен извод следва и по отношение на потвърденото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, което изхожда от публичен изпълнител в ТД на НАП-С..

Спазени са изискванията за писмена форма. Актът съдържа фактически и правни основания, в достатъчна степен конкретизирани, за да се възприеме обективизираната в разпоредителната му част воля на административния орган. От своя страна постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки съдържа всички установени от закона реквизити съобразно изискванията на чл. 196, ал. 1 ДОПК.

Не се констатира съществени нарушения на процесуалните правила, които да са от такова естество, че да обосновават незаконосъобразност на проверяваните актове.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 ДОПК.

В конкретния случай не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 ДОПК, а

обезпечителните мерки са предварителни, поради което при проверката на материалната законосъобразност на Решение № ПО-98 и на потвърденото с него ПНПОМ, съдът следва да прецени дали са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки, предвидени в нормата на чл. 121, ал. 1 ДОПК, според която в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Преценката за правомерност на наложените обезпечителни мерки следва да се направи и с оглед нормата на чл. 195, ал. 7 ДОПК, според която обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините. В тази насока следва да се посочи, че по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. След като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител законосъобразно е постановил оспорените обезпечителни мерки. Доколкото мотивите за издаване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се съдържат в отправеното до публичния изпълнител искане, то неоснователно е направеното в жалбата възражение за немотивираност на издаденото постановление и на решението, с което същото е потвърдено. Административният орган коректно е посочил фактическото и правно основание за налагане на обезпечителните мерки, размерът на вземанията, както и това че събирането им ще бъде затруднено. Наложените предварителни обезпечителни мерки са необходими с оглед установените публични задължения и липсата на имущество от страна на ревизираното лице.

Съгласно чл. 121, ал. 3 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Всяко обезпечение води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. При наличие на други активи, които биха могли да послужат за обезпечаване на публичното задължение, длъжникът разполага с възможността, дадена му с нормата на чл. 199, ал. 1 ДОПК - да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение.

По делото не се съдържат данни такова искане да е било направено, а в искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки изрично е посочено, че ревизираното лице не притежава активи.

Според чл. 199, ал. 2 ДОПК длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Паричната гаранция се прави по сметката на публичния изпълнител.

Няма спор, че дружеството не е предприело такива действия. Наред с това, не се установява и не са представени доказателства жалбоподателят да притежава имущество, което да послужи за обезпечение. Извършени са дължимите процесуални

действия по установяване на притежаваните от Р. Ю. Л. активи. Дружеството не отрича, че такива липсват. Наложена предварителна обезпечителна мярка е върху вземане от трето задължено лице, което произтича от сключеното с „КПМГ България“ ООД споразумение. Вземането е ликвидно, установено е по основание и размер и изрично се признава за дължимо от длъжника. Обезпечителната мярка не води до сериозно възпрепятстване на дейността на дружеството. Жалбоподателят е в състояние да извършва търговска дейност и да получава материални приходи от нея. Следва да се отбележи, че защитната теза на оспорващия се крепи основно на възражения досежно законосъобразността на подлежащите на установяване по реда на чл. 102, ал. 3 ЗДДС задължения за ДДС. Тези оплаквания са неотнормими в настоящото производство, което е акцесорно спрямо ревизионното и предпоставките за неговото законосъобразно провеждане са разгледани по-горе. Като цяло изложените в жалбата доводи показват неразбирането на жалбоподателя, че производството по обезпечаване на публични задължения е самостоятелно, охранително производство, което се развива отделно и независимо от производството по тяхното установяване. Поради това и материалноправните предпоставки за издаване на приключващите ги актове – РА и ПНПОМ, са различни.

В обобщение на изложеното съдът намира, че в хода на налагане на предварителните обезпечителни мерки не е допуснато нарушение на процесуалните правила. Оспореният акт е издаден в съответствие с материалния закон и неговата цел. При постановяване на процесното постановление и потвърждаващото го решение са били налице всички законови предпоставки на чл. 121, ал. 1 ДОПК. При определяне на техния вид и обем са съобразени размера на предполагаемото задължение, имущественото състояние на ревизираното лице, обезпечителната нужда, както и доколко налагането на обезпечителни мерки ще затрудни дейността на ревизираното лице. Ето защо жалбата като неоснователна, следва да бъде оставена без уважение, а оспореното решение - потвърдено.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено за сумата от 100 (сто) лева, определена по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 2, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Ю. Л. /ROTEX EUROPE LTD/ срещу Решение № ПО - 98/26.09.2024 г. на директора на Териториална дирекция на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК с изх. № С240022-023-0002633/10.09.2024 г. на публичен изпълнител към дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С..

ОСЪЖДА „Р. Ю. Л. /ROTEX EUROPE LTD/ - дружество учредено и съществуващо съгласно законодателството на Англия и У. под номер 04307924, със седалище и адрес на управление: А. Х., С. Р., Ч., Англия, CH1 3DR, представлявано от управляващия директор Д. Д. Х., да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско

възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 100 (сто) лева.
На основание чл. 197, ал. 4, във връзка с чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния
процесуален кодекс, решението не подлежи на обжалване.

Съдия: